

MİLLİ HÜKÜMET PROGRAMI ÖNERİSİ ÜZERİNE GÖRÜŞLER

Teori Dergisi, Ağustos 2006

Yıldırım Koç

Milli Hükümet Programı Önerisi, içinde bulunduğumuz koşullar çerçevesinde gerçekçi ve Türkiye Cumhuriyeti'nin, ulusumuzun ve işçi sınıfımızın çıkarlarını koruyucu ve geliştirici niteliktedir. Türkiye'nin bütünlüğünü ve bağımsızlığını, laik ve demokratik cumhuriyeti korumanın tek yolu, bu nitelikte bir programın hayata geçirilmesidir.

İvedilikle yapılması gereken, bu programın hayata geçirilmesi için gerekli gücün toplanması, örgütlenmesi ve demokratik bir biçimde kullanılmasıdır.

Bu süreçte, bu program önerisinin bazı maddeleri üzerinde çalışma yapılabilir, bazı değişiklikler ve eklemeler gündeme gelebilir. Ancak bugün için aslolan, genel çizginin doğruluğu ve uygunluğudur.

Türkiye bugün ABD emperyalizminin ve Avrupa Birliği emperyalizminin ekonomik, toplumsal, siyasal ve dolaylı olarak da askeri saldırısı altındadır. Bu saldırı, emperyalist güçlerce dayatılan programlar açığa çıktıkça her geçen gün daha geniş kitlelerce kavranmaktadır.

Ancak emperyalizmin ve onun işbirlikçisi yerli tekelci sermayenin, bölücü hareketlerin ve yasadışı cemaat-tarikat örgütlenmelerinin kitle iletişim araçları üzerindeki büyük etkisi, bu süreci yavaşlatmaktadır.

Bu nedenle, program tartışmalarının kitlelere ulaşabilmesinin kanalları güçlendirilmelidir. Burada en büyük görev, Ulusal Kanal'a düşmektedir. Büyük özveriyle ayakta tutulan Ulusal Kanal'ın geniş çevrelerin desteğiyle daha da güçlendirilmesi ve program önerisinin alt başlıklarının herbiri konusunda düzenli biçimde tartışmalı programların yayımlanması, bu sürece önemli katkılarda bulunacaktır. Program önerisinde yer alan her paragrafın mutlaka bu ve benzeri toplantılarla daha da açılması ve bütünlük içindeki öneminin kavratılması gerekmektedir.

Milli Hükümet Programı Önerisi'nde 200 yıllık bağımsızlık, aydınlanma ve uluslaşma mücadelesine sahip çıkılması son derece önemlidir. Türkiye'nin sorunlarını aşmasının yolu, tarihimizden gelen bu çizginin daha ilerilere götürülmesinden geçmektedir. Ulusumuzun iliklerine işlemiş olan bağımsızlık ruhunun ve özgüvenin yeniden canlandırılması ve eyleme dönüştürülebilmesi ancak köklerimizden alacağımız güçle mümkündür.

1970-71 yıllarında ve sonrasında emperyalizmin oyununa gelen son derece iyi niyetli ve fedakar bazı kişi ve örgütlerin yanlış tavırları ve emperyalizmin işbirlikçilerinin acımasız baskıları nedeniyle, "vatan," "millet" ve "bayrak" gibi kavramlardan kopmuş insanlarımızın yeniden bu anti-emperyalist, ulusalcı ve emekten yana bir program etrafında birleştirilebilmesi, birçok sorunun çözümüne katkıda bulunacaktır.

Bu süreçte emperyalizmin ve yerli uzantılarının (tekelci sermaye, bölücüler, yasadışı cemaat-tarikat örgütlenmeleri) Soğuk Savaş döneminde birçok insanın bilincinde hakim kıldığı çarpıtmaların ve dezenformasyonun sistemli bir politikayla etkisizleştirilmesi de gereklidir. Sovyetler Birliği'ndeki rejim değişikliği sonrasında rotalarını Sovyetler Birliği'nden esen rüzgarlara göre belirleyenlerin büyük çoğunluğunun siyaset sahnesinden çekilmiş olması da bugün bir avantaj sağlamaktadır.

Ayrıca, ülkemizde Türk Lirasının kullanılması, Lozan'a sahip çıkılması, Ermeni soykırımı konusundaki uluslararası yalana karşı dünya çapında etkili bir mücadelenin sürdürülmesi,

Kıbrıs'taki haklarımızın korunması konusunda büyük duyarlılık gösterilmesi gibi kampanyalar, hala Soğuk Savaş'ın etkisinde olanların kafalarını allak bullak etmiştir; gerçek yurtseverliğin ne olduğunu somut olarak göstermiştir.

Şimdi yapılması gereken, halkımızın sağduyuyla ve neredeyse içgüdüyle bulduğu doğruları, yeni atılımlar için gerekli inanç, kararlılık ve enerjiyi yaratacak bir bütünlük içinde halkımıza sunmaktır. Milli Hükümet Programı Önerisi bu açıdan da son derece yararlıdır.

Diğer taraftan, program önerisine, işçiler, memurlar, emekliler ve işsizlere ilişkin kısa bölümlerin eklenmesi gereklidir.

İşçi ve memur tanımlarının yeniden düzenlenmesi, çalışma mevzuatının bir bütün olarak gözden geçirilerek ücretli çalışanlar için temel hak ve özgürlüklerin güvence altına alınması, tüm ücretli çalışanlara en geniş sendikalaşma, toplu pazarlık, grev ve siyasi faaliyette bulunma haklarının verilmesi, ücretli çalışanların işletmelerin yönetimine katılımının sağlanması açıkça ifade edilmelidir. Ayrıca, 4857 sayılı İş Yasası'nda, 657 sayılı Devlet Memurları Yasası'nda, sözleşmeli personele ilişkin 399 sayılı Kanun Hükmünde Kararname'de ve diğer mevzuatta, ücretli çalışanlar aleyhinde getirilmiş olan düzenlemelerin, demokratik katılımcı bir süreçle gözden geçirilmesi ve değiştirilmesi de öngörülmelidir.

Emeklilerin aylıklarının yükseltilmesi ve emeklilerin toplumsal yaşama etkin bir biçimde katılmalarını sağlayacak kurumsal yapıların oluşturulması da önemlidir.

İşsizlikle mücadele ayrı bir başlık olarak yer almalıdır.

Milli Hükümet Program Önerisi'nin çok ayrıntılı olması gereksizdir. Önemli olan nokta, anti-empyralist, ulusalcı ve emekten yana çizginin vurgulanmasıdır. Programda birer cümleyle veya paragrafla geçen konular, raporlarla veya açık oturumlarla zenginleştirilebilir.

Türkiye Cumhuriyeti ve "Türkiye Cumhuriyeti'ni kuran Türkiye halkı" olan Türk milleti bugün bir varoluş mücadelesi içindedir. Bu mücadeleyi başarıya götürecek tek program, anti-empyralist, ulusalcı ve emekten yana temelde inşa edilmiş olan Milli Hükümet Programı Önerisi'dir. Bağımsızlığın ve ulusal egemenliğin sağlanması ve korunması ancak böyle bir programla mümkündür. Ay yıldızlı al bayrağımız bağımsızlığımızın ve ulusal egemenliğin simgesidir. Bayrağımıza sahip çıkmak, böyle bir programa sahip çıkmayı gerektirir.